Ч. 70. Пятниця 28 марта (10 цьвітня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Огляд роботи минувшої сесиї ради державної. — З балканьского півострова).

В минувшій сесиї ради державної від дня 15 січня до 3 цьвітня палата відбула 31 засідань та в тім часі полагодила цілковито цукрові предложеня, конверсию рент, закон що-до установленя часу дня для піднošеня векселевих протестів, закон рекрутів, закон про ревізию стоваришень заробкових і господарских, правительственні предложеня дотично асанациї нових і переставлюваних будівель від чиншово-домового податку в Празі, Бялій, Моравскій Остраві і Тішині, справоздане комісиї для вьвірячої пошести дотично винагороди рільників з державних фондів за заподіяні шкоди, ухвалу палати панів що-до охорони знаку і імени червоного хреста, правительственні предложеня дотично ужить частинних скриптів довжних долішно-австрийскої зелізничої позички в сумі вісімнайцять міліонів корон і частинні скрипти довжні позички, яку має затягнути князівске ґрафство Ґориция і Градиска в сумі одного міліона корон для заложеня пупілярного, стипендийного та инших пожиточних капіталів; вкінци справоздане комісиї задля нужди та більше число справоздань комісиї для посольскої нетикальности. — В першім читаню полагоджено: прасовий закон, буджет державний на 1905 р. як і предложене про ужите касових засобів з р. 1901, предложене дотично угоди з Угорщиною і митової тарифи та предложене послів про зміну реґуляміну палати. Крім сего раджено над більшим числом наглих внесень, з яких викликали довші дебати: нагле внесене пос. Райхштетера про події в Моравскій Остраві і Фрідеку з нагоди торжества „Сокола“ і пос. Дашиньского про лихі відносини в десятім корпусі. Також і комісиї проявили живу діяльність. Шкільна комісия покінчила ґенеральну дебату про закон що-до інжинерского титулу. Законодатна комісия ухвалила по широкій дискусиї знесене § 14. Угодова комісия покінчила ґенеральну розправу про угодові предложеня, митова комісия установила реферептів для поодиноких митових ґруп. Промислова комісия радила через ряд засідань над законом про піянство.

До Polit. Corresp. доносять з Петербурга: Чим раз явнійше показує ся, що загал населеня Македонії цілком не спочуває аґітаторам, отже що не може там бути бесіди про якусь ворохобню, лише хиба про підбурюване аґітаторів, котрі мають на увазі переважно личні цїли. Они надіють ся симпатиї зі сторони революцийних чиннвків Европи, а бажають еї тим більше, що не можуть числити на ніяку поміч Росиї. Тепер напружають аґітатори всї сили на те, аби до широких мас не дістала ся правдива вість про реформи і аби загал населеня не дізнав ся від консулів, що Росия противна революцийному рухови. А в Росиї не лише правительство займило таке становище супротив македоньскої справи. Публична гадка цїлком годить ся з поглядами правительства і не видко ніяких таких проявів, які були пр. в часї вибуху росийско-турецкої війни в р. 1877. Наука не пішла в ліс, супротив пороблених досьвідів Росия цілком не гадає проливати кров за Македонців. Тому то й аґітатори македоньскі не мають надії, аби що змінило ся в тім настрою царскої держави. — В Царгороді Росия разом з Австрию не щадить рад і осторог, аби удержати в Туреччині лад. Найблизшою задачию Туреччини єсть придавлене аґітацыї комітетів. То порозуміне держав єсть найлїпшою запорукою, що на всякий случай найдуть они средства для осягненя цїли, яку собі поставили. — „Нов. Время“ жадає розвязаня албаньскої ґвардиї і розоруженя албаньского населеня. Та часопись остерігає, що також Царгород, котрий від 1453 р. не бачив в своїх мурах ворогів, може колись зазна-

---

4)

Новочасні чарівники і чарівниці

або

Спіритизм і єго жертви.

(Дальше).

По наведених повисше сьвідках промавляли знатоки. Перший з них, др. Пупе, сказав, що Роте єсть гістерична особа і єму удало ся дуже легко еї загіпнотизувати, але він все таки непевний того, чи то була правдива гіпноза. На однім засіданю з нею виголосила она проповідь, котра робила сьмішне враженє, бо Роте силувала ся говорити з висшого становища а говорила простим говором саским і з многими похибками язиковими; єму здавало ся, як би тоту проповідь она сама собі виробила, а не щоби то якийсь висший дух піддавав їй гадки і слова. Він не уважає п. Роте за хору на дусі і єсть тої думки, що она і в стані транс має повну сьвідомість того, що робить. На всякий случай приготовленя до засіданя не відбували ся в стані транс.

Другий знаток, старший лікар, др. Геннеберґ, мав нагоду придивляти ся пані Роте в шпитали через шість неділь і прийшов до переконаня, що то не дурна лиш хитра особа, котра все добре обчислює; она єсть віруючою спіритисткою, але притім не показує ся у неї нічо хоробливого або щось подобаючого на божевільність. Еї можна дуже легко загіпнотизувати, але то буває і у многих зовсім здорових людий. На всї питаня що до походженя цьвітів або що до Єнча она ніколи з нічим не виговорила ся. На єго погляд Роте не западає в такий глубокий транс, котрий би рівнав ся сомнамбулізмови. Коли она виголошує бесїди в транс, то може бути, що єї сьвідомість єсть тоді легко обмежена, але того не можна сказати, щоби при приносах еї сьвідомість була хочби лиш легко обмежена. Що до стану транс, автоматичного крику, говореня, суваня столом і т. п. то сї прояви наука лікарска вже основно розслідили, бо они прояви житя душі. Такий стан, психічний автоматизм, в котрім чоловік щось несьвідомо робить, буває. Інакше має ся річ з приносами. Наука ще їх ніколи не виказала, але за то показала тисячі разів, що то обманьство. А хоч би пані Роте обманювала і при зовсім ясній сьвідомости, то тим ще не доказано, що таке обманьство не могло би бути впливом хоробливого духа. Пані Роте добачила очевидно щось незвичайного в собі, она має галюцинациї зору і слуху і западає легко в транс. Але з другої сторони, коли зважити ціле еї житє і то, що она аж в 40 році житя кинула ся на се поле, а до того часу була зовсім здорова і працьовита женщина, не можна сказати, щоби у неї настав якийсь розстрій духа. Она успособлена хоробливо, в ній показують ся якісь нервові хоробливі прояви і можна сказати, що она не має повної сьвідомости того, що робить.

Не знаємо дословного змісту промов обох знатоків, але з того, що подали часописи, виходить ясно, що оба знатоки уважають п. Роте за особу в певнім ставі хоровиту. О сьвідомости еї ділання не висказують они рішучо: она давала ся легко загіпнотизувати, але нема певности, чи то не була удана гіпноза; в своїй бесїді в транс може й не мала повної сьвідомости, але в приношеню цьвітів мала повну сьвідомість; може обманювала з повною сьвідомостию, але обманьство могло бути й випливом хоробливого духа і т. д. Одну важну на наш погляд річ значив знаток др. Геннеберґ, коли сказав, що пані Роте добачила очевидно щось незвичайно в собі і до сего єго погляду вернемо пізнійше.

Дуже цікаві і характеристичні були зізнаня дальших сьвідків. Сьвідок пані Сольбріх розповідала, що була на двох засіданях. На першім засіданю викликала Роте духа еї шурина, радника торговельного Резелера з Хемніц. Той сказав устами Роте, знаходить ся в „найдальшій стороні ледів“ і єму там страшно зле веде ся. Він хотів би все направити, що злого зробив. Він просив паню Сольбріх, щоби она пішла до Хемніц до єго жінки і помирила єго з нею. Чи на тім засіданю були які приноси, того она не виділа, бо сиділа на найдальшім кінци, а на самім переді сиділа сама аристократия, як княгиня Карашка, ґрафиня Мольтке і др. Сольбріх признала, що Роте могла знати, що Резелер був еї шурином і що в родині були роздори, бо она тако ж була в Хемніц, але тоді она вірила в то, що то говорив дійстно дух еї шурина. Впрочім до помиреня „духа“ з єго жінкою не прийшло.

Яко дальший сьвідок виступив Ґроль, чоловік, котрий давнійше, як казав, учив ся на

ти тої долї. Туреччина не повинна виставляти на пробу терпеливости тих, котрі щиро бажають мира.

Новинки.

Львів дня 9 го цьвітня 1903.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала в народних школах: Івана Оришкевича директором 3-кл. школи вид. муж. получеAної з 4-кл. звичайною в Радехові; Ів. Рощиньскего і Стан. Климка учителями 3-кл. школи вид. муж. в Радехові; Івана Середу, управителем 5-кл. школи жін. в Радехові; Із. Загачевску. учителькою 6-кл. школи жіночої в Підгайцях; Павл. Забавску і Реґ. Малевску учите.ьками 4-кл. школи в Нижневі; — управителями 2-кл. шкіл: Мих. Галюса в Лонях; Мих. Добка в Менцині; Мих. Скорика в Луцї; — учительками 2-кл. шкіл: Е. Строньску в Лентовицях; Евг. Крижаківну в Плебанівцї; Бог. Ґалюсову в Лонях; — учителями і учительками 1-кл. шкіл: Теклю Домбківну в Жалинцях; Ванду Ржечицку в Томашівцях „Дубина“; Івана Ляского в Бічицях польских; Берту Ґацківну в Дрогнчівцї; — перенесла: Петра Крайковского з Риманова до Сїняви; Карля Ноца з Надвірної до Ніска; Меч. Собіского з Машкениць до Ропиці польскої; Бог. Кольмановску з Лановиць до Крехова; — перенесла в стан супочинку: Якова Петришака, управителя 5-кл. школи в Чесанові.

— **Зелїзниця Львів-Перемишляни-Підгайцї.** Міністерство зелїзниць поручило управі будови зелїзниць у Львові, щоби взяла ся до початкових робіт шляху Львів-Перемишляни-Підгайцї. Наслїдком сего поручення управа будови приступила передовсїм до поновного оброблення операту ревізиї траси для полїтичних повітів Бібрка, Перемишляни, Бережани і Підгайцї, з виключенєм на разї львівского повіту. Той операт буде предложений в найблизшім часї центральній власти. Пільні роботи для подрібного проєкту розпічнуть ся в другій половинї цьвітня с. р., а проґрама приготовних робіт є уложена в той спосіб, що імовірно ще сего року можна буде приступити до будови віднoгизгаданого зелїзничого шляху зі стациї Потутори до Бережан.

— **З товариства „Народна Лїчниця“ у Львові.** На засїданю Ради товариства дня 2-го н. ст. цьвітня 1903 рішено просити всїх Впов. Родимців, що вступають в члени і Впв. Добродіїв, що бажають значнїйшими датками причинити ся до здїйстнення гуманної цїли товариства, аби гроші висилали до Краєвого Союза у Львові, ринок ч. 10. Просить ся зазначити при кождій посилцї: „Для „Народної лїчницї“ у Львові на вкладкову книжочку ч. 752.

— **З товариства „Труд“.** Отсим маємо честь завідомити, що з днем 1 цьвітня 1903 відкриваємо в льокалях нашого товариства у Львові (Ринок ч. 39 І. поверх) Сальон Мод під управою властительки концесіонованої школи модиярства знаної з своїх гарних та солїдних виробів модиярских п. Анни з Єсерів Григоровичевої. Завданєм нашим буде як найсовіснїйше услужити нашим П. Т. Гостям капелюхами найновійшого париского фасону в солїднім і гарнім викінченю по цїнах найприступнїйших. Просимо відвідати наш сальон мод, а надіємо ся, що численними закупнами наших виробів піддержите се перше руске предприємство наше. Замовленя письменні залагоджуємо ся відворотною почтою. — *Дирекция.*

— **Цьвітневий жарт.** Як звістно, в західній Европі, іменно же в Німеччинї, люблять в день 1 цьвітня дурити людий, а навіть ґазети видумують всїлякі небилицї і пускають в сьвіт, щоби на них ловити не лиш своїх читателїв, але й другі ґазети, котрі не роздумуючи богато, передруковують чужу брехню. Так появила ся була одного разу вість, що якийсь подорожник відкрив вже півнїчний бігун і подав о тім не лиш вість, але й докладний опис. Другим разом описав якийсь дотепний журналїст пригоду чоловіка, котрий упав в глубину кратеру якогось вулькану, а сего року одна часопись виходяча в Мецу подала звістку, що при розкопуваню валів сего міста знайдено воєнний скарб цїсаря Кароля V. походячий з облоги Мецу в 1552 р. Скарб той мав знаходити ся у великій, дуже штучно зробленій скринї, в котрій по її отвореню знайшло ся множество золотих монет, богато годинників і всїляких дорогоцїнностий, котрі Кароль V. яко їх любитель збирав і возив з собою. Цїлий скарб представляє вартість трох мілїонів і належить ся тепер цїсареви Вільгельмови II. яко наслїдникови того цїсаря. Скриню пізнано по тім, що на нїй був двоголовий цїсарский орел, а вага єї зі всїм що в нїй було, виносила 2000 кіло. Вість ту взяли за правдиву не лиш майже всї француські ґазети, але й богато нїмецких, а нїкому не впала в очи та страшенно велика вага скринї — 2000 кільограмів.

— **Небезпечного мантїя** Озію Герша Берґера удало ся арештувати в Тернополи. Берґер взяв від львівского купця Генрика Вайса чотири перскі дивани вартости 800 корон і продав їх а в грішми втік. В Тернополи єго арештовано і відставлено до Львова а тут показало ся, що він зробив таку саму штуку і купцеви Ваґманови в Дрогобичи, у котрого взяв три дивани і продав їх. У мантїя знайдено ще 207 корон готівкою.

— **Самоубийство і велика злива.** З Королївки, пов. борщівского, пишуть нам: Тутешний господар, бездїтний, Михайло Нестерович, від кількох лїт лїсгав на лици якісь струпилишаї і мимо що удавав ся до ріжних знахорів, нїчого єму не помогло; дізнавав прикрого болю і житє було єму немиле. Задумав ще удати ся до шпиталю. Тож зажадав від своєї жінки, щоби дала єму пятку на дорогу. Але жінка байдужна відповіла сердито: Тобі захочує ся шпиталїв, а я потребую гроший на вивоження гною і на ораня. Чоловік по такій перепалцї неспостережено винїс ся з дому і без вісти пропав. Аж дня 31 марта с. р. якась женщина бродила по ріці Нїчлаві, щоби на проживок уловити риб. Коли так вcouрившиїй ся до води, зайшла під верби, що були похилили ся над саму воду і підсунула сак під берег, та коли відтак витягнула до гори, побачила, що замість риб, витягнула чоботи, а поглянувши в гору, побачила аж тоді повішеного на конарі верби чоловіка і пізнала в нім Михайла Несторовича. Перепуджена утїкала без памяти о пів кільометра дороги до дому а прийшовши по якімсь часї до себе, оповістила сусїдам, який мала полон. Люди в сей час пішли туди і пізнали, що се був повішений Несторович, але не могли витягнути; порадили ся отже вернути до дому, вібрати більше людий і при помочи знарядів витягнути тїло погибшого. Але в тім часї наступила перешкода, бо потягнули від заходу страшні хмари

лїкаря, а тепер заступником предсїдателя в спіритистичнім товаристві „Псіха“ і лїчить за помочию маґнетизму. Він був на кількох засїданях у панї Роте. На засїданю 9 вересня було яких 80 людий і тодї всї разом зложили ся і заплатили Єнчеви за вступ. Він нїколи не уважав представленя панї Роте за якесь обманьство і казав, що то не були нїякі фаринницкі штуки; на таких штуках він знає ся добре і мусить сказати, що Роте не обманювала. Він може посьвідчити, що то після науки спіритистів були правдиві транс. За тим промавляли три ознаки: анестезия цїлого тїла (стан, в котрім чоловік тратить все чутє), каталепсия (задеревінє, стан, в котрім всї мязи чоловіка стають так тверді як дерево) і завернені до гори очи. Після науки спіритизму стан транс треба уважати на рівні з гіпнозою, з тою лиш ріжницею, що гіпнозу викликує живий чоловік, а стан транс викликує якась душа без тїла, якась „інтелїґенция“. Він дивив ся добре на руки панї Роте і може на певно сказати, що панї Роте не виймала нїколи своїх приносів анї із суквї анї з під стола. У неї н.пр. з голої руки виросло склянне яйце.

На питане президента, чи то склянне яйце було вже перед тим, каже Ґроль, що оно вже було, питане лиш, звідки оно взяло ся? То був лиш атом і длятого перед тим було оно невидиме, але опісля виросло оно в руці панї Роте. — На питане адвоката, чому Роте через цїлий той час, від коли сидить в арешті, не могла нїчого принести з тамтого сьвіта, пояснює Ґроль так: Щоби якесь спіритистичне з'явище удало ся, зависить раз від фізичного стану медіюма, а відтак і від душевного стану окруження. Окружене мусить о скілько можна держати ся пасивно; не вимагає ся того, щоби люди, котрі хотять видїти спіритистичне з'явище, зрікали ся всего суду о тім, але они повинні держати ся пасивно а не встромити свої гадки лиш на то, щоби якийсь спіритистичний досьвід не удав ся. Розуміє ся, що то не може бути, щоби якесь медіюм, котре прийде з арешту, могло зараз в салї розправи устроїти з успіхом спіритистичне засїданє; але я переконаний кріпко о тім, що скоро панї Роте знайде ся знову в крузї симпатизуючих з нею людий, то з'явище зараз удасть ся. Цьвіти, які панї Роте подавала, беручи їх з воздуха, були земского походженя, але звідки брали ся они у воздусї? На то може відповісти лиш спіритистична наука о дематериялїзациї і рематериялїзациї. Я знаю зовсїм певно, що панї Роте держала руки на столї, але коли їх отворила, то випала їй з рук китиця цьвітів з коріннєм. Я пізнїйше ті цьвіти ще й засушив. Той досьвід панї Роте відбувая ся в публичній реставрациї по однім засїданю. Комната була осьвітлена а панї Роте не могла рішучо приготовити ся до того. Сьвідком сеї подїї був також придворний капельмайстер Тідеман-Кобурґ.

На питане адвоката Швіндта, чи сьвідок єсть того переконаня, що цьвіти, які знайдено в спідници, зматериялїзували ся, а перед тим були відматериялїзовані, сказав Ґроль, що він не годить ся на то, щоби цїла маса цьвітів через якесь потрясенє нервів зматериялїзувала ся. То вже виглядає дивно, що медіюм могло що дня устроювати засїданя, бо досьвід учить, що медіюм по такім засїданю єсть дуже ослаблене і потребує кілька днів відпочинку. Дальше пояснює сьвідок, в який спосіб можуть духи показувати ся: може бути так, що дух покаже ся так, що єго всї будуть видїти; але може і так бути, що дух покаже ся, але єго не буде нїхто видїти лиш медіюм, анї не буде чути єго голосу; дух такий говорить устами медіюма і в тім нїчого дивного. Невидимих духів навіть фотоґрафовано а в анґлійскій лїтературі знаходить ся богато таких фотоґрафій. Наконець заявив сьвідок, що не чує ся тим пошкодований, що заплатив за вступ 3 марки.

Сьвідок панї Шмідт розповідала між иншим, що на однім засїданю впало їй дещо в очи, що зробило єї недовірчивою. Так заповів один дух, що посипле ся богато цьвітів, а панї Роте сказала їй, що поза єї крісло буде шелестїти. При тім взяла єї панї Роте правою рукою за єї праву руку, а лїва рука єї була вільна. Коли она (Шмідт) зачула, що щось зашелестїло, хотїла вільною рукою сягнути по за крісло, але скоро лиш зробила найменший рух, панї Роте зараз не пускала єї та сказала до неї: „Духи відтягають вашу руку, я вас замаґнетизую“. Коли зачало сипати цьвіти, котрі панї Роте нїби то приносила за помочию духів, заглянула Шмідтова по за єї крісло і побачила, що по за кріслом лежало ще більше цьвітів. Єнч крикнув тоді: „Сидїти тихо!“ Шмідтова сягнула рукою по за крісло і витягнула звідтам кілька цьвітів; звідки они там взяли ся, она не знає.

Дальший сьвідок, 69-лїтна панї Дельмер, спіритистка, була на засїданю в Шинеберґ. Тоді було там яких 30 осіб а кожда заплатила по 3 марки. Дельмерова сама післала Єнчови, котрий тоді з панею Роте перебував в Хемниц 60 марок завдатку, а по засїданю виплатила єму ще 40 марок. То стало ся з власної волї; Єнч не жадав нїчого.

Купець Томіч, спіритист з переконаня, переписав ся з Єнчом з припорученя спіритистичного товариства і спонукав єго, що він приїхав з медіюм на кілька засїдань до Берлина. Єнч не жадав більше нїчого лиш покритя коштів подорожи і вільне удержанє. Перше засїданє відбуло ся в домі сьвідка. Щоби все було добре видко, казав він лямпу завісити в горі. Медіюм сидїло під лямпою, а всї присутні мали то враженє, що панї Роте брала цьвіти з воздуха. При однім з пізнїйших засїдань на короткий час перед самим початком

з громами і блискавками та пустив ся з градом дуже зливний дощ. Люди не памятають, щоби о тій порі року така була злива, котра позносила богато верхної землі. А можна собі уявити, яка з тої тучі в ріді прибула вода, котра забрала з берега дуби звезені на будову моста. Коли настала погода, спостережено, що і тіло самоубийника забрала вода і до сеї пори ще его не найдено.

Штука, наука і література.

Видавя руского товариства педаґоґічного:

— **Абу Касимові капці.** Арабска казка, написав Іван Франко. (Друге поправлене видане). Ціна 60 с. Се книжочка така, що єї дуже радо буде читати і малий школярик і ґімназист і селянин і чоловік з міскої інтеліґенциї, а кождий сердечно усьміє ся з тої казки.

— **Народні Думи** II. частина. З ілюстраціями. Впорядкував і пояснив др. М. Пачовский, ц. к. професор акад. ґімназиї. Ціна 55 с. Книжочка ся пригожа а навіть потрібна головно для старшої молодежи і тих, що хотять пізнати скарби нашої народної словесности, головно же наші народні думи. Др. Пачовский підняв ся вдячної роботи, коли зібрав, впорядкував і пояснив так важний предмет нашої народної словесности та заслужив собі за се на повне признане. Гарні ілюстрациї підносять ще більше вартість сеї книжочки.

— **Повістки для молодіжи** Е. Ярошиньскої. Ціна 24 с. Містять в собі 8 оповідань.

— **Мами.** Нариси із нашої домашної педаґоґії. Віри Лебедової. Ціна 20 с.

— **Етноґрафічна карта Руси-України і Білої Руси.** Коли хто цікавий знати, кілького руского народу на сьвіті, як він розміщений і де границї цілого руского населення, нехай купить собі етноґрафічну карту Руси-України, видання руского товариства педаґоґічного.

Видання Товариства „Просьвіта:

— **В глухім куті.** Оповідане. Написав Богдан Лепкий. Книжочка ч. 3 за 1903. Загальне число 274. Ціна 20 сотиків.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 8-ого цьвітня 1903.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540 —	550 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	579·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	97 80	98·50
Банку гіпот. 5% преміов.	111·—	—·—
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}$%	101·—	—·—
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	102 25	102·95
4% листи застав. Банку краєв. .	99 —	99·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98 20	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.	98 40	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	97·70	98·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99 60	100·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	103·50	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$%	102·—	—·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99 50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99 50	100·20
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96 50	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	74·—	79 —
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	55 —	56 —
Угорск. черв. хреста	27·—	28.—
Іт. черв. хрес. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К.	70·—	74.—
Базиліка 10 К	19·10	20.10
Joszif 4 K.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·—	117 60
Доляр америк.	4·80	5·—

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 9 цьвітня. Угорскі міністри Сель і Феврварі були вчера у Цїсаря на довшій приватній авдиенциї.

Льондон 9 цьвітня. В палаті послів заявив президент кабінету Бальфур, що положене в Македониї єсть очивидно причиною великого занепокоєня правительства, але стан теперішний єсть вже ліпший, бо Австрия і Росия ділають спільно і щиро для поправленя тамошної ситуациї. Бальфур висказав побоюване, що то, чого тим двом державам не удасть ся перевести, буде взагалї не до переведеня. Анґлія могла би виявити, яке становище займає в справах балканьских, однако думає, що коли ті дві держави не порадять на Балканї, то слаба надія, або хто инший мимо найліпшої волї полагодив ті сумні відносини.

Ротердам 8 цьвітня. В цілій Голяндиї панують величезні зливи і бурі, так, що улиці цілком пусті. — Стрейк робітників зменшає ся і думають, що до загального стрейку не прийде.

Константинополь 9 цьвітня. Стан здоровля консуля Щербини погіршив ся внаслідок запаленя легких.

Надіслане.

зревідовано паню Роте дуже докладно. Єго жінка привезла Єнча і Роте з зелїзниці просто до помешканя, отже не було ніякої нагоди постарати ся перед тим о цьвіти.

Пекар Вільгельм Ґросе був на однім засіданю, за котре він і єго жінка заплатили 10 марок. Він запросив був паню Роте і Єнча на засїдане також до себе і спровадив їх з Хемніц. За то дістала Роте 140 марок. На першім засіданю говорив дух реформатора Цвінґлї і „малий Фридрих“. На другім засіданю говорив дух якогось старого Швайцара і якогось старого вояка швайцарского; сей послїдний говорив о правді і кривді в сьвіті. По засіданю подали вечерю і пані Роте впала другий раз в транс а тоді відозвав ся дух якогось „старого товкача“ каміня, котрий висказав свій жаль з того, що не може хоч би раз сидіти при такій вечери“. Тоді Ґрос перший раз набрав підозріня; він закликав Єнча до склепу і там сказав до него: Пане Єнч, чей же з вас не якийсь обманець? Єнч на то поблїд і відповів: Ну, чей щось такого не будете о мені думати. Пізнїйше Ґроса вже не пускали на засїдане, а то ще більше скріпило в нім підозріне. Сьвідок казав, що уважає ся за пошкодованого, бо заплатив за вечерю, „а при такій нагоді люди їдять ліпше як звичайно“. Від тої пори він покинув спіритизм, але жінка і 15-літна донька суть все ще ревними спіритистами.

Дуже цікаві були зізнаня сьвідка пані Баєр, жінки урядника державного. Она була на засїданю в товаристві теософійскім, де предсїдатель товариства „Псіхе“ заповів представлене медіюма Анни Роте; она хотїла переконати ся, чи то правда, що о тім медіюм говорять. На тім засіданю був також протестантский сьвященик, пастор др. Німанн, котрий для медіюм був дуже не на руку, бо Роте сказала між иншим: Годі, тут за богато чорноризців. Виджу кіш повен цьвітів, але чорноризці не припускають мене до него. Коли розпочали ся приноси, Баєрова уважала о скілько могла дуже докладно і набрала того переконаня, що Роте не ловила цьвіти з воздуха, лиш підкидала ними зручно з долини в гору. Незабудьки, ключики і т. п. були повні землї, незабудьки були навіть звязані нитками, а она тоді погадала собі: дивна річ, що духи вяжуть насамперед цьвіти так, як то їх виносять на продаж. Підглядати було дуже трудно, бо Єнч заєдно говорив: Не треба гармонії псувати; Під сам конець коли вже присутні мали розходити ся і коли гармонія зовсім попсували ся, летїли з воздуха олівці, записняки і т. п. Друге засіданє відбуло ся в домі пані Баєр. На тім засіданю було около 50 осіб. За то засїдане заплачено Єнчови 100 марок. Тоді приїхала була Роте з Хемніц, випила перед засїданем разом з гостями каву і пішла до кльозету а Баєрова за нею. Тоді підняла Роте спідниці, щоби показати їй, що не має нічого підозріного на тілї, але в тій хвили надійшла пані Велер, котра хотїла також контролювати, а Роте чим скорше спустила спідниці і сказала: „Отже видите, що не маю нічого на собі!“ Але Баєровій впало то в очи, що сукня на Роте була дуже здута і що она якось так дивно боком сиділа, як би бояла ся, щоби не подушити цьвіти. Коли засїдане мало розпочати ся, сїла собі Баєрова, радник санітарний Філіппі і п. Шльомка, котрий устроював засїдане і др. близько пані Роте і дуже дивили ся дуже остро на ню. Тоді сказав Єнч, що не треба на медіюм так остро дивити ся, бо то псує єї рівновагу. Нараз кинула Роте до Єнча шпильку безпечности, котра впала на землю і він мусів по ню схилити ся. Баєровій прийшло тоді на гадку, що то була така штучка пані Роте, щоби Єнч мав нагоду схилити ся і глянути під стіл, чи там хтось не сховав ся.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).